

[Christmas Møller.]

Udenrigsministers Standpunkt. Paa samme Maade kan den højtærede Statsminister og hans Partifæller maaske i Dag meget godt henvide til lignende Udtalelser, som er faldet her inden Valget, men det, der er det afgørende, er, hvordan har den Stemning været, hvordan har det Billede været, hvordan har den Atmosfære været, som man skabte ved hele den Agitation, man førte frem inden Valget den 24. April? — thi dette tages ofte meget mere som Udtryk for, hvad de paagældende Partier i Virkeligheden mener. Naar saaledes det nuværende Regeringsorgan „Politiken“ den 21. April i Aar skrev:

„Stil for alle Tider Danmark udenfor Krigens System! Idet vi nedlægger Krigens Vaaben og derved tydeligt og klart for hele Verden fornægter Krigen, opnaar vi: Den mindste Risiko i Tilfælde af en mulig Konflikt mellem andre Stater,“
og videre:

„Stem derfor paa Onsdag paa det radikale Venstre og imod Danmarks Inddragelse i Krig,“
eller naar Bladet den 23. April skrev:

„Stem i Morgen for, at Danmark klart og tydeligt træder udenfor Krigens System,“

saa har den højtærede Udenrigsminister aldrig dristet sig til paa Talerstolen her eller andetsteds at sige det saa skarpt, men jeg fremhæver det af den Grund, at dette giver det, man i Virkeligheden fra Befolkningens Side i Almindelighed har troet var, hvad man kunde opnaa, hvis de nuværende Regeringspartier sejrede. Og paa selve Valgdagen skrev „Politiken“:

„Vil Danmark opretholde Krigens System ogsaa under dets ny forfærdende Form, den hensynsløse og djævelske Ødelæggelse, Folkemordet, eller vil det træde ud af dette System og give endelig Afkald paa Krigen?“

Og da der skal være en vis Ligelighed i Forholdet, er der Grund til at tage det andet Regeringsorgan „Social-Demokraten“ med, det Blad, som den nuværende højtærede Undervisningsminister bar Ansvaret for, da dette blev skrevet:

„Nu kan Danmarks Vælgere affive dette hæsle Monstrum for sit Vedkommende. Den 24. April staar Valget om, hvorvidt Danmark skal kaste 40—50—60 Mill. Kr. aarligt i Militarismens umættelige Gab, eller om vort Land skal afruste og indrette sig paa en naturlig Bevogtning af sine Grænser.“

Disse faa Citater viser, at man igennem sin

Agitation har skabt en Stemning eller søgt at skabe en Stemning, hvoraf Befolkningen troede, det var den fuldstændige Afrustning, man vilde gennemføre, og da den nuværende højtærede Forsvarsminister fremsatte sit Nedrustningsforslag, var han jo inde paa lignende Tanker og Betragtninger. Men samtidig med, at man agiterer paa den Maade herhjemme, taler Statsministeren og Udenrigsministeren med en ganske anden Tunge, naar de taler til Udlandet, og naar Folkeforbundets Møde i Genève i Aar blev af saa betydelig Interesse for os, saa er det, fordi de Indlæg, der der har lydt fra dansk Side, først og fremmest fra den højtærede Statsministers Side, med stor Klarhed afslører Hulheden og Humbugen i den nuværende Regerings og Regeringsflertallets Afrustningspolitik. Jeg siger ikke dermed — og det havde jeg allerede Lejlighed til at udtale straks efter, at Statsministerens Udtalelser i Genève blev bekendt herhjemme —, at jeg tror, de er Udtryk for et Sindelagsskifte, jeg tror tværtimod, at den nuværende Statsminister og hans Meningsfæller er kommet saa langt ud i den agitatoriske Sump, at de ikke kan komme op deraf, men der er for mig ikke den fjerneste Tvivl om, at baade Statsministeren og Udenrigsministeren taler paa en anden Maade om Afrustning i Udlandet end herhjemme, og jeg skal søge med et Par Citater baade af Udenrigsministeren og Statsministeren at paavise dette.

Alt dette begyndte for saa vidt inden Genève, det begyndte med, at Udenrigsministeren i Julinummeret af det engelske Tidsskrift „Headway“ skrev en Artikel:

„Vil Danmark afruste?“,
hvor Udenrigsministeren i Virkeligheden forsigtigt bevægede sig bort fra den rene Afrustning. Udenrigsministeren skriver saaledes:

„Den paatænkte Ændring i Danmarks Militærvæsen betyder ikke fuldstændig Afrustning.“

Ser man det! Vi skal altsaa have noget i Retning af Rustning. Vi skal altsaa have Styrker, og Udenrigsministeren siger videre,

„at det foreslaas at organisere Tropper egnete til Grænse- og Kysttjeneste.“

Men dette, at Landet skal organisere Tropper, er jo noget ganske andet end det, man har bildt Befolkningen ind, og som jeg lige har givet det høje Ting Eksempler paa. Det vil sige, at vi skal have Kombattanter, og det vil sige, at alle Krigens Rædsler kan komme over vort Land ogsaa efter Gennemførelsen af det Munchske Forslag. Udenrigsministeren skriver videre:

„Danmark nægter ikke Muligheden